

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). **Μέρος Δ΄**

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Ο π. Ανδρέας διηκόνησε το μοναστήρι, χωρίς να φροντίσει για το δικό του συμφέρον. Ημπορούσε και να ιερωθή, αλλά δεν επεδίωξε το αξίωμα, παρά μόνο την αξία. Λόγω των πολλών του διοικητικών ενασχολήσεων, δεν διέπρεψε πολύ στην νηπτική και θεωρητική ζωή.

Με την απλότητά του, την αγωνία του για την νέα Αδελφότητα, την διακριτική του συμπεριφορά και αγάπη μας επωκοδόμησε πνευματικά.

Αγαπούσε και εσέβετο όλους τους Πατέρες της Μονής. Ιδιαίτερα ήτο ευτυχισμένος που έβλεπε νέους μοναχούς να πλαισιώνουν την παλαιά Αδελφότητα και να συνεργάζονται αρμονικά με τον νέο ηγούμενο, τον σεβαστό Γέροντα π. Γεώργιο.

Σ όλους έλεγε τον καλογερικό χαιρετισμό: “Ευλογείτε”, ακόμη και στον τελευταίο Δόκιμο. Δεν ήθελε να σκανδαλίσει κανέναν και απέφευγε τις ανωφελείς συζητήσεις. Σε ώρες που εργάζοντο μαζί οι Πατέρες, στις λεγόμενες Παγκοινιές (όλοι από κοινού) συνιστούσε αδελφικά να λέγονται από κάποιον Αδελφό οι Χαιρετισμοί της Θεοτόκου η να ψάλλουν κάποιο τροπάριο.

Με τους νέους Πατέρας έζησε 14 χρόνια. Στο διάστημα αυτό δεν ενώχλησε κανέναν, ούτε και emίσησε η κατέκρινε. Τους αγαπούσε μυστικά και ποτέ δεν τους επαινούσε δημοσίως, διότι έλεγε ότι αυτό δεν είναι κατά Θεόν.

Όσοι από τους Αδελφούς είχαν κάποιον πειρασμό, προσευχόταν περισσότερο, χωρίς να τους το λέγη. Εάν κάποιος αρρώσταινε, τον επισκεπτόταν και του άφηνε αθόρυβα κάποιο γλυκό η ένα φρούτο, διατηρώντας την σοβαρότητά του και αποφεύγοντας τις λεγόμενες αδελφικές διαχύσεις.

Μία φορά ευρέθηκε για διοικητικές υποθέσεις στο χωριό Προμύρι του Βόλου. Ο άλλος Αδελφός καθυστέρησε να γυρίσει. Τον ερώτησε:

-Που ήσουν;

Χωρίς να περιμένη απάντησι του είπε: Άιντε να φας και μετά πήγαινε να ξεκουρασθής. Σου έκανα εγώ τον κανόνα της προσευχής σου και το Μικρό Απόδειπνο.

Επειδή συχνά έβγαινε στον κόσμο για τα διοικητικά θέματα της Μονής, ακολουθούσε πιστά τον νεαρό Γέροντά μας σαν μικρό παιδί. Οσάκις εμπαινε η έβγαινε από το πλοίο η από κάποιο αυτοκίνητο, του φιλούσε το χέρι ζητώντας την ευλογία του.

Ταξιδεύοντας με λεωφορείο από Θεσσαλονίκη για Αθήνα και τανάπαλιν έδινε κασσέτες με αγιορείτικη μουσική η ομιλίες του Γέροντος για να διδάσκη και τέρπει πνευματικά και τους συνταξιδιώτες του.

Απέφευγε να δαπανά αλόγιστα, όπως έλεγε τα χρήματα της Μονής. Στην Αθήνα για να πάη στην Κηφισιά και να γυρίσει χρησιμοποιούσε 4 συγκοινωνίες για να μη επιβαρύνη το μοναστήρι πληρώνοντας ένα ταξί να τον μεταφέρει γρογορώτερα και ασφαλέστερα.

Απέναντι στον σεβαστόν Γέροντά μας, παρότι είχαν μία διαφορά 20 και πλέον χρόνων, έτρεφε απέραντο σεβασμό, εκτίμησι και αγάπη. Δεν επιθυμούσε να έλθη σε ρήξι μαζί του για οποιοδήποτε διοικητικό η άλλο θέμα. Φρόντιζε κάθε θέμα να διεκπεραιώνεται μέσω της υπακοής προς τον Γέροντα.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον

οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr